

Oskiljaktiga skillnader

Erik Jeor, Angelika Knäpper Gallery, Stockholm, 20/8 – 20/9 2009

Text: Susanna Slöör

"I can come to your place and clean up",
165x145 cm, akvarell © Erik Jeor

"Jocelyn Wildenstein's X-ray"
145x112 cm, akvarell © Erik Jeor

"Uh-Oom",
185x150 cm, akvarell © Erik Jeor

Till måleriets grundläggande karaktär hör att skapa skillnader. Separeringen kan ske med hjälp av ljus och mörker, täthet och tranparens eller stillhet och rörelse, som verksamma motsatser. I själva verket kan dessa kvaliteter inte uppstå utan varandra. De görs synliga genom den samtidigt givna negativa beskrivningen. Karaktäristiken skulle också kunna gälla för materiens minsta byggstenar som även de kräver sin inneboende motsättning för att överhuvudtaget existera.

"Något om att vara kvark", kallar Erik Jeor uppföljningen av sin debut för drygt två år sedan. Jag skulle kunna tänka mig att den omskrivningen handlar om bildskapandets väsen och den undran som arbetet följdriktigt väcker om vad det innebär att finnas till.

Jag känner stor sympati för det uppenbara intresset att försöka upprätta ordningen genom att aldrig låta den fullt ut infinna sig. "Lingering" är det engelska uttrycket som jag söker en svensk motsvarighet till. Att befinna sig i limbo, mellan himmel och helvete, är kanske det närmaste man kommer en beskrivning av att befinna sig mellan två världar, där varje

försvinnande och samtidigt återkommande kastar skuggor och reflexer. Erik Jeors sökande efter att fixera detta "emellan" lever kvar som lagrade händelser efter akvarellfärgens framfart på det grängade vita pappersunderlaget. Slump och hastig övertygelse paras med omsorg och beräkning, utan att något förhållningssätt tillåts dominera. Nebulosa av flytande färg och stålpennsvassa linjer utgör spannets yttre gränser inom vilket spelplanen viker ut sig.

I den aktuella utställningen kan man möjligen ana en bildens allt mer påstridigt utövande kraft på bildmakaren och betraktaren att slutligen få utkräva sin berättelse. Erik Jeor håller emot, men släpper in mönster, krumelurer och poängteringar i bilden som mellan sömn och vakenhet förmår göra händelsen klar som kristall. Det ska bli intressant att följa den kampen vidare. Jag ser gärna fram emot att Erik Jeor utsätter sig för det mer entydiga blottandets risker.

Stockholm 2009-08-25 © Susanna Slöör